

GOOD LAWYERS.

A Good lawyer will have character, and by forecast reach results, if possible, before suit is brought, and if claim is sued will —

1. He will not quarrel with a Court, but be so armed with ready proof and law as to convince the Court and jury of his claims. He wins who convinces.
2. He will open up his case with care and great clearness before evidence, and know that his facts may not be, as clear to Court and jurors as to himself, as "All men are eloquent in what they know."
3. He will be frank, just, fair, and reasonable, and win by these methods and his clear proof and presentation of facts and circumstances. How many lawsuits are comprehended?
4. A good lawyer will be a gentleman, and not a loud-spoken boaster of what he can do. He will rather prove what he can do by doing it. Grant's victories and not his reports of them, made him famous.
5. He will wire and 'phone freely, go to the scene of a failure, gather his facts at first hand, and he first, if possible, on the premises in replevins and attachments. Men pay best for superior skill in law matters.
6. He will possess the power to please and return pleasure, as success depends "upon the number he can make himself agreeable to." Past nothing so pleases in business as a fitness and skill in one's chosen profession. These are his storehouses of fortune as a lawyer.
7. He will be alert, well-informed, friendly and convincing in manner, and withal a sincere man in business, by such means attracting clients and insuring confidence. This is the method of Choate, Edmunds, Carter, Harrison, and used by most excellent lawyers.
8. A good lawyer will of course be honest, keeping clients' money apart from his own, remitting promptly, and will be able by using his genius to serve his clients in emergencies; by counsel and Court work, will preserve their rights and estates as a sacred trust, as did Lincoln, Waite, Matthews, Porter, Seward, and Hendricks. Such lawyers and all leaders of the Bar have exemplified integrity in their lives as well as their practice.

TACT IN COURT by JUDGE J. W. DONOVAN

මූලික හෝ වැදගත් කරුණු සම්බන්ධයෙන් සාක්ෂිකරුවකු හරස් ප්‍රශ්නවලට ලක් නොකිරීමේ හෝ ඊට අපොහොසත් වීමේ ප්‍රතිඵලය

නීතිඥයෙක් ලෙසින් කටයුතු කිරීමේ දී නඩු විභාගයකදී හරස් ප්‍රශ්න ඇසීම යනුවෙන් හැඳින්වීමේදී වෙන්ඩල් පිලිප්ස් දක්වන ආකාරයට ඔබට බයිනෙන්තුවක් හිටුවා ඒ උඩ හිඳ ගැනීම ඇර එයින් ඕනෑම දෙයක් සිදු හැකි වා සේම තමන්ගේම නඩුවට අගතියක් නොවන ආකාරයට දක්ෂ නීතිඥවරයකුට හරස් ප්‍රශ්න මගින් ඕනෑම දෙයක් සිදු කළ හැකි බවටයි වන නිරීක්ෂණය අමතක කළ නොහැක. සාක්ෂිකරුවකුට හරස් ප්‍රශ්න සඳහා භාජනය කිරීමට බලාපොරොත්තු වන සෑම නීතිඥවරයෙක් විසින්ම සිහි තබා ගත යුතු කරුණක් වන්නේ සාක්ෂිකරු තමන්ට අගතිදායී වන බවත්, තමුන්ගේ නඩුවට හානියක් සිදු කළ හැක්කකු වන බවත්ය.

දක්ෂ හරස් ප්‍රශ්න අසන්නෙක් සාක්ෂිකරුවා මූලික සාක්ෂි විමසීමට ලක් කිරීමේ දී ඔහු විසින් සිදු කරනු ලබන සියළුම ප්‍රකාශයන්ට හොඳින් සවන් දිය යුතු වන්නේය. මෙහිදී මතක් කළ යුතු කරුණක් වන්නේ සමහර ජ්‍යෙෂ්ඨ නීතිඥවරු විරුද්ධ පාර්ශවය විසින් සිය සාක්ෂිකරුවා මූලික සාක්ෂි විමසීමට ලක් කිරීමේදී එකී කාර්යයට සහභාගී නොවී තමුන්ගේ කණිෂ්ඨ නීතිඥවරයෙක් ඒ සඳහා යොමු කිරීමයි. ඔහු විසින් සටහන් කරනු ලබන්නේ හෝ සිහි තබා ගන්නේ ඔහුට වැදගත් කරුණු මිස ජ්‍යෙෂ්ඨ නීතිඥවරයාට අවශ්‍ය කරුණු නොවේ. මෙය ඉතා හයානක ක්‍රියාවක් බව නැවතත් සඳහන් කළ යුතු වේ. එසේ හෙයින් හරස් ප්‍රශ්න කිරීමට බලාපොරොත්තු වන තැනැත්තාම මූලික සාක්ෂි විමසීමේදීත් සම්බන්ධ වීම සාර්ථක හරස් ප්‍රශ්න විමසීමක් සඳහා අවශ්‍ය අංගයකි.

එසේ හොඳින් සවන් දෙන හරස් ප්‍රශ්න අසන්නා තමුන්ගේ වාරය ආ විටදී මූලික සාක්ෂියේදී තමුන්ට විරුද්ධව හෝ අගතියක් වන ආකාරයෙන් ලබා දී ඇති සියළුම කරුණු සම්බන්ධයෙන් සාක්ෂිකරුවා විමසිය යුතුය. යම් ලෙසකින් ඔහු එසේ ඇසීමට අපොහොසත් වුවහොත් හෝ අතහැරියහොත් එකී කරුණු අනෙක් පාර්ශවයේ සාක්ෂිකරුගේ සාක්ෂියේ සත්‍යතාවය පිළිගන්නා සේ සැලකීමට හේතුවක් වේ. ඊට හේතුව වන්නේ සාක්ෂියක සත්‍ය සොයා ගැනීමේ ප්‍රධානම අවිය ලෙසින් සැලකෙන්නේ හරස් ප්‍රශ්න විමසීම වන බව පිළිගන්නා නිසාවෙනුත්, අවස්ථාව ලැබී තිබියදීත් ඒ අනුව අදාළ කරුණ විමසීම නොකළ නිසාවෙනි. පොදුවේ කථා කිරීමේදී හරස් ප්‍රශ්න කිරීමේදී හරස් ප්‍රශ්න කරනු ලබන නීතිඥවරයා විසින් තමුන්ගේ විරුද්ධ පාර්ශවයේ සාක්ෂිකරුවන් එකිනෙකාට තමුන්ගේ නඩුව සම්බන්ධයෙන් ඔවුන්ගේ අවස්ථාවට ගැලපෙන කරුණු යෝජනා කිරීම සිදු කළ යුතුය. එලෙසින්, යම් ලෙසකින් සාක්ෂිකරුවෙක් සිදු වූ සාකච්ඡාවක් සම්බන්ධයෙන් සාක්ෂි ලබා දීමේදී හරස් ප්‍රශ්න අසනු ලබන නීතිඥවරයා විසින් තමුන්ගේ අවස්ථාවේදී එකී සාකච්ඡාවෙන් කොයිතරම් ප්‍රමාණයක් ඔහු විසින් පිළිගන්නවාද, කොතරම් ප්‍රමාණයක් හබ කරනවාද මෙන්ම එසේ නොවන්නේ නම් ඒ සම්බන්ධයෙන් තමුන්ගේ යෝජනාවන් කුමක්ද යන්න සම්බන්ධයෙන් සඳහන් කිරීමට කටයුතු කළ යුතුය. එසේම ඔහු විසින් කිසිදු ප්‍රශ්නයක් අසනු නොලැබුවේනම් සාක්ෂිකරුගේ සාක්ෂිය පිළිගන්නා සේ සැලකේ.

මෙය සිවිල් නීතියේ උත්තරවාද වලදී පාර්ශවයන් විසින් පිළිගැනීම ලකුණු කරනවා හා සමානම කරුණකි. පැමිණිලිකරුගේ පැමිණිල්ලේ ඡේදයක සඳහන් කරුණක් විත්තිකරු

විසින් උත්තරයේදී හඬ නොකරන්නේ නම් එය පිළිගන්නා සේ සැලකෙන්නේ යම්සේද, හරස් ප්‍රශ්න කිරීමේදී සාක්ෂිකරුවකුගෙන් මූලික කරුණක් සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්න නොකළ විටදී පසුව එය පිළිගත් කරුණක් ලෙසින් සැලකේ.

(*Browne v. Dunn* (1893) 6 R. 67, H.L., “In general a party is required to challenge in cross – examination the evidence of any witness of the opposing party if he wishes to submit to the court that the evidence should not be accepted on that point..... if a party has decided not to cross examine an a particular important point, he will be in difficulty in submitting that the evidence should be rejected” **Phipson on The Law of Evidence, 16th edn,**

“that evidence not challenged or impugned in cross examination can be considered as admitted and is provable against the accused” held in *Ajith Samarakoon v. Attorney General* 2004 (2) SLR 209

“the evidence with regard to the age of the victim given by the victim herself and the JMO - who is not a qualified osteologist /anatomist or dental surgeon - could be acted upon as what was not challenged when one had the opportunity to challenge has to be taken as **admitted** especially so according to the facts and circumstances of the case.” Held in *Renuka Subasinghe v. Attorney - (2007) 1 Sri LR 224,*

Odger’s Pleading, 13th ed. P. 261

දික්කසාදය හා අපි

ශ්‍රී ලංකාවේ සාමාන්‍ය විවාහ හා දික්කසාද නීතිය සම්බන්ධයෙන් බලපානු ලබන්නේ 1907 සාමාන්‍ය විවාහ ලියාපදිංචි ආඥාපනත වන අතර එය අවස්ථා කීපයකදී සංශෝධනය වී ඇත. ලංකාවේ පුරවැසියන් බහුතරයකට අදාළ වනු ලබන විවාහ නීතිය මෙයයි. පසුගිය දිනක දී නීති සඟයෙක් විසින් ලබා දුන් ආරංචියක් නිසා එකී ආඥාපනතේ විධාන සම්බන්ධයෙන් කෙටි සමාලෝචනයක් කිරීමට මා තීරණය කලෙමි. ඒ අනුව මෙම කෙටි සාකච්ඡාව විකාශය වේ. මෙහිදී සාකච්ඡා වන දික්කසාදය

සම්බන්ධයෙන් යෙදෙන නීතිය සාමාන්‍ය විවාහ නීතිය බව සඳහන් කළ යුතුය.

මා වෙත මගේ මිතුරා ලබා දුන් ආරංචිය වූයේ දින 03න්, දික්කසාද විමට කැමති පාර්ශවයන්ට දික්කසාදයක් ලබා ගැනීමට ඔහුගේ නීති මිතුරෙක් කුමවේදයක් සොයා ගෙන ඇති බවත් ඒ සඳහා තරමක් විශාල මුදලක් ගාස්තු වශයෙන් අයකරන බවත් කුමයෙන් ප්‍රතිඵල ඇති බවත් එහි වරදක් ඇති බවක් තමුන් නොදක්නා බවත්ය. ඉන් පසුව ඒ සම්බන්ධයෙන් මගේ අදහසද විමසන ලදි. (මෙය එකී කුමවේදය ප්‍රචාරණය කිරීමට සිදු කරනු ලබන ප්‍රචාරණයක් නොවන නිසාවෙන්

කරුණාකර ක්‍රමවේදය පිළිබඳ විමසීමෙන් වැළකී නොගනී)

සාමාන්‍ය නීතිය යටතේ දික්කසාදයක් ලබා ගැනීම පුළුල් විෂයක් නොවේ. ඒ අනුව දික්කසාදයක් ලබා ගත හැකි අවස්ථා / පදනම් 03 ක් ආඥාපනතේ 19 වන වගන්තියේ සඳහන් වේ.

1. දිවේෂ සහගත හැරයාම (අධිකරණ විසින් කරුණු අනුව අනුමත දිවේෂ සහගත හැරයාම දක්වා මෙය වර්ධනය කර ඇත.)
2. අනාවාරය
3. විවාහයට පෙර පටන් පවත්නා ලිංගික බෙලහිතතාවය ලෙසින් ඒවා හැඳින්විය හැක.

මෙයින් මුල් කරුණු දෙක ලංකාවේදී පොදුවේ විශාල වශයෙන් දික්කසාදය ලබා ගැනීම සඳහා පදනම සපයන බව නිරීක්ෂණය කරනු ලැබුවේය. තුන්වන කරුණ ප්‍රායෝගිකව අධිකරණයකදී සනාථ කිරීම තරමක් අපහසු නිසාවෙන්දෝ නිරන්තරයෙන් යෙදෙන බවක් නොපෙනේ.

ඉහත සඳහන් පදනම් වලින් හැර, වෙනත් කිසිදු කරුණක් මත දික්කසාදයක් ලබා දීමට සිවිල් නඩු විධාන සංග්‍රහයේ 596 හා 597 වගන්තිය ප්‍රකාරව දික්කසාදයක් ලබා දීමේ බලය ඇති නිසි අධිකරණය වන දිසා අධිකරණයකට බලය නොමැත. අඩුම තරමේ වෛවාහක පාර්ශවයක් අනෙක් පාර්ශවය මරා දැමීමට කටයුතු කරමින් සිටියත්

දික්කසාදයක් ලබා දීමට අධිකරණයට බලය නොමැති බව පෙනී යයි. ශ්‍රී ලංකාවේදී කෲරත්වය මත දික්කසාදය ලබා ගැනීමට නොහැකිය. නමුත් අධිකරණය වෙන්වීමකට එය බාධාවක් නොවේ (Wijesinghe v. Wijesinghe (1954) 57 NLR 489).

මෙවන් තත්ත්වයක් මත දී වෛවාහක පාර්ශවයන් දික්කසාදයේදී දැඩි මානසික පීඩනයකට පත් වන බව අමුතුවෙන් කිව යුතු නොවේ. තවමත් ශ්‍රී ලංකාවේ බහුතරයක් විවාහ සිදු වන්නේ යෝජනා මගිනි. ඉරිදා පුවත් පත් වල පලවන මංගල දැන්වීම් ප්‍රමාණය අනුව එය පැහැදිලි වන අතර මේ වනවිට අන්තර්ජාලය ආශ්‍රයෙන්ද එකී කටයුතු සිදු වේ. කපු මහතුන්ගේ සේවයද තවමත් යම් තරමකින් ලබා ගනී. මීට අමතරව ප්‍රේම සම්බන්ධතා අනුව සිදුවන විවාහයන් ද වේ. මේ කුමනාකාරයෙන් සිදුවුවත් නොගැලපෙන දෙදෙනෙක් එක් වී කාලය ගත කිරීමට නොහැකි වීමේ අවසන් ප්‍රතිඵලය වන්නේ එක් විම අවසන් කිරීමට දෙපාර්ශවය පෙළඹීමයි. නමුත් ප්‍රශ්නය වන්නේ එක්වෙනවා වැනි පහසුවෙන් හා කැමැත්තෙන් වෙන් වීම සිදු කිරීමට නොහැකි වීමයි.

මෙහිදී සඳහන් කලයුතු දෙයක් නිබේ. අපේ සාමාන්‍ය විවාහ නීතිය ඉංග්‍රීසීන් විසින් ලබා දුන් නීතියයි. එය හඳුන්වා දීමට පෙර තිබුණේ සාමාන්‍ය චාරිත්‍රානුකූල නීතියකි. එය නීතියකට වඩා ඊතියක් නැත්නම් චාරිත්‍ර කොටසක් ලෙසින්

හඳුන්වා දිය හැකි අතර එහි ශේෂයන් තවමත් උඩරට නීතියේදී දක්නට ලැබේ. ඒ අනුව නොගැලපෙන හා එක්ව පීචන් විමට නොහැකි මට්ටමේ දෙදෙනෙකුට වෙන්වීම අපහසු කරුණක් නොවේ. මෙය ඉංග්‍රීසීන් අභිෂේප ලෙසින් හඳුන්වන ලදී. අපට දැනට පවත්නා දික්කසාද නීතිය හඳුන්වා දුන් එංගලන්තයේ දික්කසාද නීතිය Matrimonial Causes Act 1937 අනුව වෙනස් කරනු ලැබ ඇත. ඒ සඳහා මූලික වශයෙන්ම පුරෝගාමීව කටයුතු කරනු ලැබුවේ [A. P. Herbert](#) විසිනි. ඔහු විසින් 1934 දී පල කරනු ලැබූ *Holy Deadlock* නම් ග්‍රන්ථය එතෙක් පවත්නා දික්කසාද නීතිය විවේචනය කරනු ලැබූ අතර එහි අවසන් ප්‍රතිඵලය වූයේ ඉහත සඳහන් පනත මගින් පවත්නා නීතිය වෙනස් කරනු ලැබීමයි. ඉංග්‍රීසීන් විවාහය හඳුන්වන්නේ *Holy Wedlock* ලෙසිනි (*Perera v. Mathupali* (1968) 71 NLR 461 බලන්න). නමුත් අවාසනාවකට තවමත් ලංකාවේ පවත්නා නීතිය වන්නේ එකී පනතට පෙර පවත්නා නීතියයි. ඒ සම්බන්ධයෙන් හොඳම නිදසුනක් වන්නේ *Tennekoon v. Somawathie Perera Alias Tennekoon* (1986) 1 Sri LR 90 නඩුවයි.

මෙහි පවත්නා අහිතකරභාවය වන්නේ දික්කසාදය ලබා ගැනීමේ අපහසුව නොවේ. ඒ මගින් අපගේ වෘත්තීයට වන හානියයි. දික්කසාද නඩුවක් පවරා පවත්වාගෙන යන ආකාරය සම්බන්ධයෙන් සිවිල් නඩු විධාන

සංග්‍රහයේ ප්‍රතිපාදන සලස්වා තිබේ. ඒ අනුව දික්කසාදය සඳහා ද අනිකුත් සිවිල් නඩුවකදී මෙන්ම උත්තරවාද අනුව කටයුතු කළ යුතු වේ. නමුත් වර්තමානයේ දී නීතියේ පවත්නා දැඩි තත්වය නිසාවෙන්ම දෙපාර්ශ්වය එක්ව නඩු කියන ආකාරය දක්නට ලැබේ. උදාහරණයක් ලෙසට ද්විවිෂ සහගත හැරයාම අනුව පැමිණිල්ලෙන් ඉල්ලීමක් කළ විටදී අනෙක් පාර්ශ්වය එය පිළිගනී. එක්කෝ උත්තර නොබැඳ සිටී. ඒ සඳහා උපදෙස් ලබා දීමට සිදු වන්නේ නීතිඥවරයාටයි. පාර්ශ්වයන්හට දික්කසාදය ලබා ගැනීමට අපහසු නිසාවෙනි එසේ කිරීමට සිදු වන්නේ.

මේ ආකාරයට උපදෙස් ලබා දීමේදී පැහැදිලිවම නීතිඥවරයා අධිකරණයට අසත්‍ය ප්‍රකාශ කරනු ලබන අතරම ඔහු විසින් අධිකරණය නොමග යැවීමද සිදු කරයි. එය පැහැදිලිවම නීතිඥවරුන්ගේ වෘත්තීය ආචාර ධර්මවලට පටහැනි අතර මේ වනවිට එවන් දෙයක් ඇත්ද යන්නත් දික්කසාද නඩුකරයකදී අමතක වන තත්වයට පත්ව ඇති බව නිරීක්ෂණය විය.

නීතිඥවරයා මෙසේ කරද්දී නඩුවේ පාර්ශ්වයන් නඩු කියන්නේ සමතවයි. එයද පිළිගත් මූලධර්මයට පටහැනි වේ. ඒ තුළින්ම පාර්ශ්වයන් අධිකරණයට අසත්‍ය ප්‍රකාශ කරන අතරම අධිකරණය නොමග යවනු ලබයි. එයින් ඔවුන් අධිකරණයට අපහාස කරනවා පමණක් නොව දඬුවම් ලැබිය යුතු වරදක්ද කරනු

ලබයි. බේදාන්තය වන්නේ මේ ආකාරයෙන් හැසිරීමට ඔවුන්ට උපදෙස් දීමට සිදු වන්නේ නීතිඥවරුන්ට වීමයි.

ඇත්තෙන්ම මෙවන් විටකදී අධිකරණය නොමග යවනවා හැර වෙනත් කළ හැකි දෙයක් නොමැති තත්වයට නීතිඥයා පත්වන අතර අධිකරණයේ විනිසුරුවරුන්ද මා සිතන්නේ ඉදිරිපත්වන කරුණු අනුව එය දන්නා බවයි. ඒ අනුව බලන විට තත්වය සාධාරණය කිරීමේ හැකියාවක්ද පවතින්නේ අසත්‍යයක් කිව්වත් එයින් පාර්ශවයන්ට පාඩුවක් නොවී වාසියක් සිදුවන නිසාවෙනි. කෙසේ වෙතත් එහිදී වෘත්තීය ආචාර ධර්මත්, හෘද සාක්ෂියත්, යුක්තියත් යන සියළු කරුණු අතර ගැටීමක් ඇති වන බව නිරීක්ෂණය විය. නමුත් නඩු කියනවා හැර කිරීමට දෙයක් නැත. මක්නිසාදයත් එසේ නොකර දික්කසාදයක් ලබා ගැනීමටද නොහැකි නිසාවෙනි (*Saman Kumara vs. Republic of Sri Lanka* (2009) 1 SLR 18 බලන්න). මෙහිසා යෝජනා කළ හැක්කේ මේ වන විට පාර්ලිමේන්තුවේ නීතිඥවරුන්ද සෞභෞත ප්‍රමාණයක් මහජන නියෝජිතයින් ලෙසින් කටයුතු කරන නිසාවෙන් ඔවුන් ගැන කෙසේ වෙතත් වෘත්තීය යෙදෙන වෘත්තීය සඟයන් ගැන සිතාමත් පවත්නා දික්කසාද නීති රටට හා කාලයට ගැලපෙන ආකාරයට බුද්ධිමතුන්ගේ, සමාජ ක්‍රියාකාරීන්ගේ හා මහජනයාගේ අදහස්ද සැලකිල්ලට ගෙන වෙනස්

කිරීමට කටයුතු කරන්නේ නම් යහපත් වන බවයි.

මේ කරුණුත් මෙහි සඳහන් නොකළ අනිකුත් කරුණුත් අනුව බැලීමේදී පැහැදිලි වන්නේ මගේ මිතුරාට ඔහුගේ මිතුරා විසින් කියනු ලැබූ කථාන්දරයේ යම් පැවැත්මක් පවතින බවයි. නමුත් එය අපි විසින් ද අනුමත කොට අනුගමනය කළ යුතු යැයි මා නොකියමි. මක් නිසාදයත් එය වෘත්තීය ආචාර ධර්ම වලටත් වඩා හෘද සාක්ෂියට එරෙහිව සිදු කරන්නක් නිසාවෙනි. එය නීතිඥවරයෙක් ලෙසින් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේදී අවංකව කටයුතු කරන බවට ලබා දුන් ප්‍රතිඥාව කඩා දැමීමකි.

You wish the Court to hear and listen to you? Then speak with point; be brief, be close, be true, cite well your cases; let them be in point; Not learned, rubbish dark, and out of joint, And be your reasoning clear, and closely made Free from false taste, verbiage and parade.

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රය

අති විශේෂ

අංක 1758/36 - 2012 මැයි 18 වැනි සිකුරාදා - 2012.05.18

(රජයේ බලයට ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී)

I වැනි කොටස: (I) වැනි ඡේදය - සාමාන්‍ය

ආණ්ඩුවේ නිවේදන

එල්.ඩී.- බී 36/49II.

පොලිස් ආඥාපනත

(53 වැනි අධිකාරය වූ) පොලිස් ආඥාපනතේ 53 වැනි වගන්තිය යටතේ අමාත්‍යවරයාගේ අනුමැතිය ඇතිව පොලිස්පතිවරයා විසින් සාදනු ලබන රීති.

පොලිස්පති.

2012 මැයි මස 11 වැනි දින,
කොළඹ දී ය.

රීති

1. මෙම රීති 2012 පොලිස් (පොලිස් ස්ථානවල දී නීතියෙන් පෙනී සිටීමේ) රීති යනුවෙන් හඳුන්වනු ලැබේ.

2. (53 වැනි අධිකාරය වූ) පොලිස් ආඥාපනත යටතේ පිහිටුවන ලද සෑම පොලිස් ස්ථානයකටම මෙම රීති ආදාය වන අතර ශ්‍රී ලංකාව තුළ පිහිටි එම පොලිස් ස්ථානවල සේවය කරන කවර හෝ නිලයකට අයත් සියළු පොලිස් නිලධාරීන් විසින් මෙම රීති අනුගමනය කළ යුතු ය.

3. (1) තම සේවාදායකයා වන යම් තැනැත්තකුගේ අයිතිවාසිකම් නියෝජනය කිරීමේ සහ ආරක්ෂා කිරීමේ කාර්යය සඳහා නීතියේදී වශයෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ කවර හෝ ප්‍රදේශයක පිහිටියාවූ ද (53 වැනි අධිකාරය වූ) පොලිස් ආඥාපනත යටතේ පිහිටුවනු ලැබූ වූ ද පොලිස් ස්ථානයක පරිශ්‍රයකට ඇතුළුවන සෑම නීතියේදී සඳහන්වන එම පොලිස් ස්ථානයට අනුයුක්ත කවර හෝ නිලයකට අයත් පොලිස් නිලධාරීන් විසින් සුභද්‍රව සහ ආචාරශීලීව සළකනු ලැබිය යුතු අතර එම නීතියේදී සඳහන් සාධාරණ හා ඉඩසිලිවත්ත ලෙස සවන් දිය යුතු ය.

(2) තම සේවාදායකයා වන යම් තැනැත්තකුගේ අයිතිවාසිකම් නියෝජනය කිරීමේ සහ ආරක්ෂා කිරීමේ කාර්යය සඳහා යම් පොලිස් ස්ථානයකට පැමිණ සිටින නීතියේදී සඳහන් ක්‍රියා කරන අතරතුර කවර හෝ අවස්ථාවක දී එම පොලිස් ස්ථානයට අනුයුක්ත සෑම පොලිස් නිලධාරියකු විසින්ම එම නීතියේදී සඳහන්වන යාටික පීඩා සිදු කිරීම හෝ සැර පරුෂ වචන භාවිත කිරීම හෝ වෙනත් යම් ආකාරයක තර්ජනාත්මක ක්‍රියාවක් සිදු කිරීම නොකළ යුතු ය.

4. 3 වැනි රීතියේ සඳහන් කාර්යය සඳහා සහ එහි සඳහන් අවස්ථානුගත කරුණු යටතේ පොලිස් ස්ථානයකට පැමිණෙන නීතියේදී සඳහන්, තමා නීති වෘත්තියෙහි නියැලෙන නීතියේදී සඳහන් බවට හඳුන්වාදෙන ලෙස එම පොලිස් ස්ථානයේ සේවය කරන පොලිස්

2 A I කොටස: (I) ඡේදය - ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රය - 2012.05.18

නිලධාරයකු විසින් ඉල්ලා සිටිනු ලැබුවහොත්, තමා නීතිය වෘත්තියෙහි නියැලෙන නීතියකු බව ඔප්පු කිරීම සඳහා හඳුනා ගැනීමේ ලේඛන වශයෙන්

- (අ) එම නීතීඥවරයාගේ ජාතික හැඳුනුම්පතෙහි එම නීතීඥවරයාගේ වෘත්තිය "නීතිය" යනුවෙන් සඳහන් කර ඇත්නම්, එම ජාතික හැඳුනුම්පත ; හෝ
- (ආ) එම නීතීඥවරයාට ශ්‍රී ලංකා නීතිය සංගමය විසින් නිකුත් කරන ලද හැඳුනුම්පත ඉදිරිපත් කරනු ලැබිය යුතු ය.

5. යම් වරදක් සිදුකිරීම සම්බන්ධයෙන් හෝ සාමය කඩ කිරීමට අදාළ යම් ක්‍රියාවක් සම්බන්ධයෙන් සෑක කරනු ලබන තැනැත්තකු පොලීසිය වෙත භාරදීමේ කාර්යය සඳහා යම් නීතීඥවරයකු පොලීස් ස්ථානයකට ඇතුළුවන අවස්ථාවක, එම සෑකකරු එම පොලීස් ස්ථානයේ ස්ථානභාර නිලධාරියාට හෝ එම අවස්ථාවේ දී එම පොලීසියේ සිටින ඊළඟට ජ්‍යෙෂ්ඨතාවය වැඩිම නිලධාරියාට භාර දෙන බවට එම නීතීඥවරයා වග බල ගත යුතු ය.

6. අදාළ අවස්ථාවේ දී එම පොලීස් ස්ථානයේ සිටින පොලීස් නිලධාරයකුට නීතීඥවරයකු විසින් සෑකකරුවකු භාර දෙන අවස්ථාවක, එම සෑකකරු භාර දුන් දිනය හා වේලාව ද එම සෑකකරුට අදාළ තොරතුරු ද එසේම සෑකකරු එම නීතීඥවරයා ඉදිරිපිට දී භාර දුන් බව ද පොලීස් තොරතුරු පොතෙහි සටහන් කිරීම එම පොලීස් නිලධාරියාගේ කාර්යය වන්නේ ය.

7. මෙම රීති උල්ලංඝනය කරමින් යම් ක්‍රියාකාරකම්වල නියැලීමට පොලීස් සේවයේ නියුතු කිසිම පොලීස් නිලධාරයකු විසින් එම පොලීස් ස්ථානයේ සේවය කරන වෙනත් යම් පොලීස් නිලධාරයකුට ආධාර සහ අනුබල නොදිය යුතු ය.

8. මෙම රීතිවල පිටපත් රටපුරා පිහිටි සියළු පොලීස් ස්ථාන වලට නිකුත් කිරීමට පොලීස්පතිවරයා කටයුතු සැලැස්විය යුතු ය. මෙම රීති වල පිටපත් අදාළ පොලීස් ස්ථානවල සේවය කරන සෑම පොලීස් නිලධාරයකුටම ලබාදීමට ද මෙම රීතිවල අන්තර්ගත කරුණු එම නිලධාරයන් වෙත දැනුම්දීම ද මෙම රීති යථා පරිදි සහ තදින්ම ක්‍රියාත්මක කරන බවට සහතිකවීම ද අදාළ පොලීස් ස්ථානවල ස්ථානභාර නිලධාරයන්ගේ වගකීම වන්නේ ය.

9. (අ) පහත දැක්වෙන තැනැත්තන් හතර දෙනෙකුගෙන් සමන්විත විශේෂ කමිටුවක් පිහිටුවනු ලැබිය යුතු ය :-

- අතිරේක සෞලිස්ථර් ජනරාල් නිලයට වඩා අඩු නොවන නිලයකට අයත් නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරයෙක්, ඔහු මෙම කමිටුවේ නිල බලයෙන් පත්වන සභාපතිවරයා විය යුතු ය.
- ශ්‍රී ලංකා නීතිය සංගමයේ සභාපතිවරයා;
- ශ්‍රී ලංකා පොලීස් දෙපාර්තමේන්තුවේ නීති අධ්‍යක්ෂ ; සහ
- ජාතික පොලීස් කොමිසමේ දැනට සේවය කරන සාමාජිකයකු.

(ආ) විශේෂ කමිටුවේ රැස්වීම් අවස්ථාවෝචිත පරිදි විශේෂ කමිටුවේ සභාපතිවරයා විසින් හෝ එම විශේෂ කමිටුවේ සාමාජිකයකු විසින් කරනු ලබන විශේෂ ඉල්ලීමක් මත කැඳවනු ලැබිය යුතු ය.

(ඇ) මෙම රීති යථා පරිදි සහ නිසි පරිදි පිළිපදින බවට නියාමනය කිරීමේ සහ ඊට පහසුකම් සැලැස්වීමේ කාර්යය ද මෙම රීති උල්ලංඝනය කිරීම පිළිබඳව පොලීස්පතිවරයාට වාර්තා කිරීමේ කාර්යය ද සාමාන්‍යයෙන් නීති වෘත්තියෙහි නියැලෙන සාමාජිකයන් සහ ශ්‍රී ලංකා පොලීස් සේවය අතර යහපත් සම්බන්ධතා ප්‍රවර්ධනය කරන සහ වැඩිදියුණු කරන සියළු ක්‍රියා කිරීම ද විශේෂ කමිටුව භාරයේ පවතින කාර්යය වේ.

(ඈ) මෙම රීති කඩ කිරීම සම්බන්ධයෙන් ද අදාළ පොලීස් නිලධාරයන්ට එරෙහිව නඩු පැවරීම සම්බන්ධයෙන් ද නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීමටත් කලින් කළ -

- නීතිපතිවරයාට
- පොලීස්පතිවරයාට
- ජාතික පොලීස් කොමිසමට

වාර්තා ඉදිරිපත් කිරීමටත් විශේෂ කමිටුවට හිමිකම් ඇත්තේ ය.

10. මෙම නීති කඩ කරන පොලීස් සේවයේ යම් නිලධාරයකුට-

- පොලීස් ආඥාපනතේ 55 වැනි වගන්තියේ විධිවිධාන යටතේ දඬුවම් කරනු ලැබිය යුතු ය ; සහ
- පොලීස් දෙපාර්තමේන්තුව විසින් පවත්වනු ලබන විනය පරීක්ෂණයකට යටත් කරනු ලැබිය යුතු ය.